

சிவந்த சமுத்திரத்தின் வழியாய்

ஓய்வுநாள் நிற்பகல்

இவ்வார ஆராய்ச்சிக்கு: யாத் 12:31-36; யாக் 2:17-20; யாத் 13:1-14:31; எபி 11:22; யாத் 15:1-21; வெளி 15:2-4.

மனன வசனம்: அப்பொழுது மோசே ஜனங்களை நோக்கி: பயப்படாதிருங்கள்; நீங்கள் நின்றுகொண்டு இன்றைக்குக் கர்த்தர் உங்களுக்குச் செய்யும் இரட்சிப்பைப் பாருங்கள்; இன்றைக்கு நீங்கள் காண்கிற எகிப்தியரை இனி என்றைக்கும் காணமாட்டீர்கள். கர்த்தர் உங்களுக்காக யுத்தம்பண்ணுவார்; நீங்கள் சும்மாயிருப்பீர்கள் என்றான். யாத் 14:13,14.

பழைய ஏற்பாட்டில் தேவமக்கள் பெற்ற மிகவும் மகிமையான அனுபவம் தான் யாத்திராகம அனுபவம். தேவன்தம் முடைய பாணியில் எபிரெயர்களுடைய எதிரிகளைத் தோற்கடித்து, இஸ்ரவேலரை வாக்குத்தத்த தேசத்திற்குள் வெற்றி கரமாகக் கொண்டு வந்த சம்பவம் அது. கிறிஸ்துவினுள்ள இரட்சிப்புக்கும் மீட்புக்கும் ஓர் அடையாளமாகவும் இருக்கிறது.

மனிதகண்ணோட்டத்தில், இஸ்ரவேலர் மிகவும் இக்கட்டான சூழ்நிலையில் இருந்தார்கள்; தங்களைத் தாங்களே காப்பாற்றிக்கொள்ள முடியாத நிலையில் இருந்தார்கள்; அவர்கள் விடுவிக்கப்படுவது, தெய்வீக செயலால் மட்டுமே ஆகக்கூடியதாக இருந்தது. பாவத்தோடு நம்முடைய அனுபவமும் அப்படிப்பட்டதே. நம்மில் நாமே நம்பிக்கையற்ற நிலையில் இருக்கிறோம். யாத்திராகம அனுபவத்தைக்காட்டிலும் பரபரப்பான ஓர் அனுபவம் நமக்கு நிகழ்ந்தாகவேண்டும். அதைத்தான் கிறிஸ்துவின் சிலுவையிலும் அவர் நமக்காகச் செய்த யாவற்றிலும் காண்கிறோம். யாத் 12இல், இஸ்ரவேலர் கோசேன் நாட்டிலிருந்து கிளம்பினது முதல் யாத் 15இல் மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடன் பாடப்பட்ட மோசேயின் பாடல் வரையிலும் நிகழ்ந்த நிகழ்வுகள் சிலிர்ப்பூட்டுகிற மகத்தான அற்புதங்கள். தேவனுடைய அடையாளங்களும் அற்புதங்களும் ஆச்சரியமிக்க மீட்பின் கிரியைகளும் உச்சக்கட்டத்தில் இருந்தன.

ஆனாலும் இவைகூட கிறிஸ்து நமக்காக சிலுவையில் செய்திருப்பதற்கு ஈடானவை அல்ல; யாத்திராகம அனுபவம் அதை முன்னுரைக்கிற வெறும் அடையாளமாகமட்டுமே இருந்தது.

2025 ஆகஸ்ட் 9 வகுப்புக்காகப் படிக்கவேண்டிய பாடம்

போய், கர்த்தருக்கு ஆராதனைசெய்யுங்கள்

பஸ்கா கொண்டாடப்பட்ட அன்று இரவில், இரத்தத்தால் மூடப்படாதவர்கள் மீது தேவநியாயத்தீர்ப்பு சம்பவித்தது. யாத் 12:1-12. பதவி, கல்வித்தகுதி, சமுதாய அந்தஸ்து, பாலினம் என எந்தப் பாகுபாடுமின்றி அது நிகழ்ந்தது. பார்வோன்முதல் அடிமைகள்வரைக்கும், மிருகங்களின் தலையீற்றுக்கும் கூட தண்டனை கொடுக்கப்பட்டது. எகிப்தின் அகந்தையானது புழுதிக்குத் தாழ்த்தப்பட்டது.

அவர்கள் அனைவரையும் போகும்படி பார்வோன் அனுமதித்த வேளையில், அவன் வைத்த விநோதமான வேண்டுகோள் என்ன? ஏன்? யாத் 12:31-36.

எபிரெயர்களிடம் நீங்கள் போய், ஆராதனை செய்யுங்கள் என்று சொல்லிய வேளையில், 'என்னையும் ஆசீர்வதியுங்கள்' என்று வேண்டுகோள் வைக்கிறான். என்னையும் ஆசீர்வதியுங்கள் என்றால்?

தன் மக்கள் மத்தியில் பூமியின் 'கடவுள்' என்று எண்ணப்பட்ட எகிப்தின் ராஜா, எதற்காக அவ்வாறு கேட்கவேண்டும்? அவன் இறுதியாக எபிரெயர்களுடைய தேவனின் வல்லமையை உணர்ந்து, அதால் நன்மையடைய எண்ணியிருக்க வேண்டும். ஆனாலும் அவன் கலகத்திலும், பிடிவாதக்குணத்திலும், பாவத்திலும் அகந்தையிலும் மூழ்கியிருக்கும்போது, தேவன் அவனை எவ்வாறு ஆசீர்வதிக்கமுடியும்? இறுதியாக அவன் சம்மதித்தது உண்மைதான், ஆனால் யாவேயின் சித்தத்திற்கு அடிபணிந்து அவ்வாறு செய்யவில்லை. மாறாக, தோல்வியின் நிமித்தம் அவ்வாறு செய்தான். அவன் மனந்திரும்பவில்லை. பின்னர் அவன் நடந்துகொண்ட விதம் அதைக் காட்டுகிறது. தன் ராஜ்யத்தைச் சிதைத்துக்கொண்டிருந்த அழிவை நிறுத்த மட்டுமே முயன்றான்.

பார்வோன் தாழ்த்தப்பட்டான். மிகப்பயங்கரமான அந்த வாதையால் உண்டான பெருந்துயரத்தின் நிமித்தம், இஸ்ரவேலர் எகிப்தைவிட்டுக் கிளம்புவதற்கு அனுமதி கொடுத்தான். தனது செயல்களால் தனது தேசத்திற்கு நேரிட்ட துன்பங்களைப் பொருட்படுத்தாமல், முந்தைய காலங்களில் தான் வழங்க மறுத்த அனுமதியை, இப்போது கொடுக்கிறான். எகிப்திய மக்களும் கூட, எபிரெயர்கள் புறப்பட்டுச் செல்வதற்கு ஆர்வம்காட்டினார்கள், அதற்கான காரணமும் புரிகிறது. தயவு செய்து செல்லுங்கள், 'இல்லாவிட்டால் நாங்கள் எல்லோரும் இறந்துவிடுவோம்' என்றார்கள். யாத் 12:33. (சமகால மொழிபெயர்ப்பு).

அதேசமயம் எகிப்தைவிட்டு இஸ்ரவேலர் வெறுங்கையுடன் கிளம்ப தேவன் விடவில்லை, மாறாக, எதிர்பார்த்ததைவிட அதிக காலம் அவர்கள் பண்ணவிருந்த பயணத்திற்கு தேவையான பொருட்கள் கிடைப்பதற்கு வழிசெய்தார். யூதர்களை வேகமாக தங்கள் நாட்டைவிட்டுக் கிளப்பு வதற்காகவே எகிப்தியர்கள் விலையுயர்ந்த பொருட்களைக் கொடுத்தனுப்பினார்கள், ஆனால் அவை பல நூற்றாண்டுகளாக இஸ்ரவேலர் அடிமைகளாகச் செய்த வேலைக்கான சம்பளமாக இருந்தன. எகிப்தியர்களைப் பொறுத்தவரை, இஸ்ரவேலர் நாட்டைவிட்டு வெளியேறுவதைவிட அந்தப் பொருட்களெல்லாம் மதிப்புள்ளவையாகவே தெரியவில்லை.

நாமும்கூட எத்தனை சமயங்களில் தவறான செயல்களை அவை தவறானவை என்பதை நினைக்காமல், அவற்றால் உண்டாகிற விளைவுகளை நினைத்து 'மனந்திரும்புகிறோம்? அது ஏன் மெய்யான மனந்திரும்புதல் இல்லை? நாம் தற்சமயம் செய்தும் 'பிடிபடாமல்' இருக்கிற பாவங்களுக்குக்கூட மனம்வருந்துவதற்கு என்ன செய்யலாம்?

முதற்பேறனைத்தையும் அர்ப்பணித்தல்

மீட்புகுறித்து, விடுதலைகுறித்து வாக்குரைக்கப்பட்ட காலக்கட்டம் நெருங்கியிருந்தது. மக்கள் ஆயத்தமாக வேண்டியிருந்தது. நம்புவதோடு நிற்காமல், அந்த நம்பிக்கைகளின்படி செயல்பட வேண்டியிருந்தது. அவர்கள் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று தேவன் அவர்களிடம் சொல்லியிருந்தார்; இப்போது அவர்கள் அதை விசுவாசத்தால் செய்யவேண்டியிருந்தது. யாக்கோபு எழுதியிருக்கிற ஒரு விஷயம் முற்றிலும் வேறொரு பின்னணியில் எழுதப்பட்டிருந்தாலும், அதன் நியதி இங்கு மிகச்சரியாகப் பொருந்துகிறது: 'வீணான மனுஷனே, கிரியைகளில் லாத விசுவாசம் செத்ததென்று நீ அறியவேண்டுமோ?' யாக் 2:17-20.

இறுதி வாதையின்போது இஸ்ரவேலின் முதற்பேறனைத்தும் தேவகிருபையால் பாதுகாக்கப்பட்டன. இந்த நித்தியக்கட்டளை ஏன் கொடுக்கப்பட்டது, இன்று நமக்கு அது எவ்வாறு பொருந்தும்? யாத் 13:1-16.

விசுவாசத்தால் தங்கள் வீட்டு நிலைக்கால்களில் இரத்தம் தெளித்து, இரத்தத்தின்கீழ் இருந்த இஸ்ரவேல் குடும்பத்தினர்களை தேவன் இரக்கமாகப் பாதுகாத்தார். இந்தப் புதிய வழிகாட்டல்களை மோசேமூலமாக தேவனே கொடுத்தார்: 'முதற்பேறான எல்லா ஆண்களையும் எனக்கு அர்ப்பணம் செய்யவேண்டும்.' யாத் 13:2 (சமகால மொழிபெயர்ப்பு). இந்தச் சட்டம் மனிதர்களுக்கும் மிருகங்களுக்கும் பொருந்தும்.

இந்தக்கட்டளையின் பின்னணியில் இருக்கும் ஒரு நியதி என்னவென்றால், அவரே நம் சிருஷ்டிகராகவும் சகலத்திற்கும் எஜமானாகவும் இருப்பதால், அனைத்தும் அவருக்கே சொந்தம்: 'பூமியும் அதின் நிறைவும், உலகமும் அதிலுள்ள குடிகளும் கர்த்தருடையது.' சங் 24:1. 'வெள்ளியும் என்னுடையது, பொன்னும் என்னுடையது என்று சேனைகளின் கர்த்தர் சொல்லுகிறார்.' ஆகாய் 2:8. இஸ்ரவேலரின் முதற்பேறான ஆண்பிள்ளைகள் தேவன் அவர்களுக்கு ஆசீர்வாதமாகக் கொடுத்த முதற்கனிகள்; மேலும், அவருக்கே தங்களை முற்றிலும் அர்ப்பணிக்க வேண்டியதற்கும், தங்களிடமுள்ள அனைத்தும் அவரிடமிருந்தே வந்ததை அறிந்துகொள்வதற்கும் அவர்கள் அடையாளமாகவும் இருந்தார்கள்.

மேலும், இரட்சிப்பையும் மீட்பையும் குறித்த கருத்தும் இதில் சம்பந்தப்பட்டுள்ளது. முதற்பிறந்த ஆண்பிள்ளைகள் எல்லோரும் இரத்தத்தால் மூடப்பட்டிருந்ததால் பாதுகாக்கப்பட்டார்கள். இயேசுவின் இரத்தத்தின்கீழ் இருக்கிற அனைவரும் பாதுகாக்கப்படுகிறபடியே பாதுகாக்கப்பட்டார்கள். இயேசுவைப் பற்றிப் பவுல் இவ்வாறு எழுதுகிறார்: 'அவருக்குள், அவருடைய இரத்தத்தினாலே, பாவமன்னிப்பாகிய மீட்பு நமக்கு உண்டாயிருக்கிறது.' கொலோ 1:14.

எகிப்திய அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டதைக் கொண்டாடுகிற இந்தப் பிரதிஷ்டை ஆராதனையை எவ்வாறு செய்யவேண்டும் என்கிற சட்டத்திட்டங்களும் கொடுக்கப்பட்டன. மிருகங்களைப் பலியிட்டு, தங்கள் குமாரர்களை அவர்கள் மீட்டுக்கொள்ள வேண்டும். யாத் 13:12,13,15.

இதை அவர்கள் தங்கள் கைகளுக்கும் கண்களுக்கும் நடுவே ரூபகக்குறியாக வைத்திருக்க வேண்டுமென யாத் 13:16 சொல்கிறது. நம்மிடம் எவ்வளவுதான் விசுவாசம் இருந்தாலும், அந்த விசுவாசத்தின் அடிப்படையில் செயல்படவேண்டும் என்கிற முக்கியமான ஆவிக்குரிய உண்மையை இது எவ்வாறு சுட்டிக்காட்டுகிறது?

சிவந்த சமுத்திரத்தின் வழியாக நடந்துபோதல்

இஸ்ரவேலர் எகிப்திலிருந்து கிளம்பியபிறகு தேவன் அவர்களை எவ்வாறு வழி நடத்தினார்? அடுத்து என்ன நடந்தது? யாத் 13:17-14:12.

மோசேக்கு தேவன் கொடுத்த வழிகாட்டல்களின்படியே இராணுவ ஒழுங்குடன் இஸ்ரவேலர்கள் எகிப்தைவிட்டுக் கிளம்பினார்கள். அங்கு வருகிற 'அணி அணியாய்', 'சேனை', 'பிரிவு', 'படை', 'ஆயுதம் அணிந்தவர்கள்' போன்றவை அதற்குச் சான்று. யாத் 6:26; 7:4; 12:17,41,51; 14:19,20; யாத் 13:18. அவர்கள் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு, ஒரு இராணுவம்போல அணிவகுத்துச் சென்றார்கள். பின்னாட்களில் ஒரு சமயம், மோவாபின் மலைகளிலிருந்து பிலேயாம் பார்த்தபோது இஸ்ரவேல் 'தன் கோத்திரங்களின்படியே பாளையமிருங்கியிருக்கிறதைப் பார்த்தான்.' எண் 24:2.

'மோசே தன்னோடே கூட யோசேப்பின் எலும்புகளை எடுத்துக்கொண்டு போனான்.'. யாத் 13:19. இது ஒரு முக்கியமான தகவல்; தேவனுடைய வாக்குறுதிகளில் யோசேப்புக்கு இருந்த விசுவாசம் நிறைவேறியதை வெளிப்படுத்துகிறது. யோசேப்பு எகிப்தில் பல சிலாக்கியங்களைப் பெற்று, ராஜாபோல வாழ்ந்தாலும்கூட, வாக்குத்தத்த தேசத்தை மறக்கவே இல்லை. தன் எலும்புகளை கானான் தேசத்திற்கு எடுத்துச்செல்லும்படி சொல்லியிருந்தார். ஆதி 50:24,25. எகிப்திலிருந்த இஸ்ரவேலரை தேவன் நிச்சயமாகவே சந்தித்து, தாம் ஆணையிட்டிருந்தபடியே கானான் தேசத்திற்குக் கொண்டுசெல்வாரென நம்பினார். எபி 11:22. இஸ்ரவேலர் கானான் தேசத்தைச் சென்றடைந்ததும், யோசேப்பின் எலும்புகளை 'சீகேமிலே அடக்கம்பண்ணினார்கள்.' யோசவா 24:32.

தேவபிரசன்னம் அவரது மக்கள் மத்தியில் இருந்தது என்பதற்கு மேகஸ்தம் பமும் அக்கினிஸ்தம்பமும் சாட்சிகளாக இருந்தன. கர்த்தர் அங்கே வாசம் பண்ணி, மேகத்திலிருந்தும் பேசினார். யாத் 14:24; எண் 12:5,6.

அதேசமயம், தன் இருதயத்தின் உண்மையான நோக்கங்களை பார்வோன் வெளிப்படுத்துகிறான், அவன் மாறவில்லை; உண்மையாக மனந்திருந்தவுமில்லை. தேவன் தன்னை ஆசீர்வதிக்குமாறு அவன் கேட்டது ஒரு ஏமாற்று வேலை, அவனது இருதயத்தின் வருசகம். தன் படையைத் திரட்டி, தப்பிச்சென்ற அடிமைகளை விரட்டிச்சென்றான். இந்த மனிதன் பாவத்தால் எவ்வளவு தூரம் குருடாகியிருந்தான் பாருங்கள்! பார்வோனின் படை வருவதைக் கண்ட மக்கள் சொன்ன வார்த்தைகளும், அவர்கள் வெளிப்படுத்தின உணர்வுகளும் அப்போது மட்டுமல்ல; பல சமயங்களில் வெளிப்பட்டவைதாம். 'எகிப்திலே பிரேதக்குழிகள் இல்லையென்றா வனாந்தரத்திலே சாகும்படிக்கு எங்களைக் கொண்டுவந்தீர்? நீர் எங்களை எகிப்திலிருந்து புறப்படப்பண்ணினதினால், எங்களுக்கு இப்படிச் செய்தது என்ன?' யாத் 14:11. அதாவது, அவர்களுடைய முதற்பேறான ஆண்பிள்ளைகள் தப்புவிக்கப்பட்டது உட்பட தேவ வல்லமையின் மகத்தான வெளிப்பாடுகளைக் கண்டபிறகும், விசுவாசக் குறைச்சலுடன் நடக்கிறார்கள்.

சமீபத்தில் நீங்கள் எதிர்கொண்ட பயங்கரமான ஒரு சூழ்நிலைபற்றி யோசியுங்கள். அதைச் சந்தித்ததும் உங்களுடைய எதிர்வினை எப்படி இருந்தது? தேவன்மேல் விசுவாசம் காணப்பட்டதா? விசுவாசக் குறைச்சல் காணப்பட்டதா? அடுத்தமுறை அதேபோல ஒரு சூழ்நிலை வரும்போது (நிச்சயமாக வரும்) உங்களுக்கு உதவும்படி இதிலிருந்து என்ன கற்றுக்கொண்டீர்கள்?

விசுவாசத்தோடு முன்னேறிச் செல்லுதல்

இஸ்ரவேல் புத்திரரின் விசுவாசக் குறைச்சலுக்கு மத்தியிலும் தேவன் அவர்களுக்கு என்ன செய்தார்? யாத் 14:13-31.

மோசே தேவனையும் அவரது வார்த்தையையும் முழுமனதோடு நம்பின தால், மக்களை ஊக்கப்படுத்தினார். கடினமான சூழ்நிலைகளில் நடந்துகொள்ள வேண்டிய விதம் குறித்து நான்கு முக்கியக் கருத்துகளை முன்வைக்கிறார்:

1. 'பயப்படாதிருங்கள்.' யாத் 14:13. தேவனை நம்புமாறு முதலில் வேண்டுகிறார். அதுதான் பயத்தை மேற்கொள்ள ஒரே வழி. இத்தகைய நம்பிக்கை பற்றி ஏசாயா சொல்லியிருக்கிறார்; அதாவது, விசுவாசிகள் தேவனுடைய கரத்தில் இருக்கிறார்கள், அவரை தங்கள் தேவனாகவும் ஆண்டவராகவும் ஏற்றுக்கொள்ளும்போது அவர்களுக்காகச் செயல்படுவார்: 'நீ பயப்படாதே, நான் உன்னுடனே இருக்கிறேன்; திகையாதே, நான் உன் தேவன்; உன் தேவனாயிருக்கிற கர்த்தராகிய நான் உன் வலதுகையைப் பிடித்து: பயப்படாதே, நான் உனக்குத் துணைநிற்கிறேன் என்று சொல்லுகிறேன்.' ஏசா 41:10,13.
2. 'நின்றுகொண்டு (உறுதியாக நில்லுங்கள்).' யாத் 14:13. 'நில்லுங்கள்' என்றால் முறுமுறுப்பதை நிறுத்திவிட்டு, மகத்தான காரியங்களை எதிர்பாருங்கள் என்றுமட்டும் அர்த்தமல்ல, தேவனை நம்புவதும், அவர் செயல்படுவாரென நம்பி, மகத்தான தலையீட்டுக்காக பொறுமையாகக் காத்திருப்பதுமாகும்.
3. 'இன்றைக்குக் கர்த்தர் உங்களுக்குச் செய்யும் இரட்சிப்பைப் பாருங்கள்.' யாத் 14:13. நம்பிவிசுவாசம்வளருவதற்கு, தேவனுடைய தலைமைத்துவத்தையும் உதவியையும் உணருவதும், தாம் செய்வதாக அவர் வாக்குரைத்துள்ள உதவிக்காக நன்றியோடு இருப்பதும் முக்கியம். 'பாருங்கள்' என்றால் கண்களைத் திறந்து பார்ப்பது ஆகும்; ஏனென்றால் அவநம்பிக்கை என்பது குருடான நிலை. தேவன்மட்டுமே வெற்றியும் பாதுகாப்பும் இரட்சிப்பும் கொடுக்கமுடியும். தேவன் எப்போதும் நமக்காக இருக்கிறார்; நம்மீது அக்கறைகாட்டி, சரியான நேரத்தில் நமக்கு தேவையானதைக் கொடுக்கிறார்.
4. 'கர்த்தர் உங்களுக்காக யுத்தம்பண்ணுவார்.' யாத் 14:14. அவர் தனிப்பட்ட விதத்தில் தம்மக்களுக்காக யுத்தம்பண்ணுவாரென இது சுட்டிக்காட்டுகிறது. இந்த உண்மைக்கு சிலுவைதான் இறுதியான எடுத்துக்காட்டு, ஏனென்றால் நமக்கு நித்திய ஜீவனைக் கொடுக்கும்படி சாத்தானை கிறிஸ்து தோற்கடித்தார். யோவான் 5:24; எபி 2:14; வெளி 12:10,11. பிறகு, இஸ்ரவேலருக்காக தேவன் யுத்தமிட்டதை எகிப்தியர்தானே உணர்ந்தார்கள். யாத் 14:25.

மோசேயிடம் தேவன் 'புறப்பட்டுப் போங்கள்' என்று கட்டளை கொடுத்திருந்தார். தேவன் தம் செயல்திட்டத்தை படிப்படியாக வெளிப்படுத்துகிறார்: 1) தேவதூதனானவரும் மேகஸ்தம்பமும் இஸ்ரவேல் சேனைக்கு முன்பக்கத்திலிருந்து விலகி பின்பக்கத்திற்குச் செல்ல, எகிப்திய படைகளிடமிருந்து இஸ்ரவேலர் பாதுகாக்கப்படுகிறார்கள்; 2) மோசே விசுவாசத்தோடு தன் கையை சமுத்திரத்தின்மேல் நீட்டவேண்டியிருந்தது. 3) தேவன் பலத்த காற்றினால் தண்ணீரைப் பிளந்து, இரண்டாகப்பிரித்து, அதை வறண்டுபோகப்பண்ணினார்; 4) அதனால் வெட்டாந்தரையில் நடப்பதுபோல இஸ்ரவேலர்கள் நடந்து, பாதுகாப்பாக மறுபக்கம் சென்றார்கள். எகிப்தியர்கள் யோசனையின்றி அவர்களைப் பின்தொடர்ந்தார்கள், ஏனென்றால் தேவன் தம் மக்களுக்காக அசாத்தியமான காரியங்களைச் செய்ததை அவர்களால் காணமுடியவில்லை; கண்டபோது, காலம்கடந்திருந்ததையாத் 14:25இல் அவர்களது அறிக்கை வெளிப்படுத்துகிறது.

மோசேயும் மிரியாமும் பாடிய பாடல்

எகிப்திய படை முழுவதும் வீழ்த்தப்பட்டது; பார்வோன் உட்பட ஒருவரும் தப்பவில்லை. சங்136:15. இது எகிப்தியர்களுக்கு முழுத் தோல்வி. தேவமக்களுக்கு முழு வெற்றி. அதனால்தான் யூதர்கள் தங்கள் வரலாறு முழுவதிலும் இன்றுவரை இந்தச் சம்பவத்தை நினைவுகூர்ந்து வருகிறார்கள்.

மோசேயினுடைய பாடலின் கருத்து என்ன? யாத் 15:1-21.

தேவன் தம் மக்களை எதிர்த்தவர்களைத் தோற்கடித்த தீரமிக்க பராக்கிரமம் என்று இந்தப் பாடல் அவரைத் துதிக்கிறது. இந்தக் கருத்தை தன் தனிப்பட்ட வாழ்க்கைக்கும் பொருத்தி மோசே பாடுகிறார்; அதாவது தேவன் தன் பெலன், பாடல், இரட்சிப்பு என்று சொல்லுகிறார். ‘பரிசுத்தத்தில் மகத்துவமுள்ளவரும், துதிகளில் பயப்படத்தக்கவரும், அற்புதங்களைச் செய்கிறவருமாகிய’ அவருக்கு ஒப்பானவர் எவரும் இல்லை. யாத் 15:11.

தேவன் எப்படிப்பட்டவர், அவர் என்ன செய்கிறார் என்று முழுவதும் தேவனைப்பற்றியே மோசே பாடுகிறார். தேவன் தம் மக்களுக்காகச் செய்த அபூர்வமான கிரியைக்காக அவரை உயர்த்தியும், துதித்தும், புகழ்ந்தும் பாடினார். தேவன் நம்மீது காட்டுகிற தயவின்றிமித்தம் இயல்பாக நம்மிடமிருந்து புறப்படுவதுதான் நன்றியுணர்வும் தொழுகையும். அவரது அன்பை உணர்ந்து போற்றுதல்தான் உற்சாகமான ஆவிக்குரிய வாழ்க்கைக்கு முன்னிபந்தனை. தேவனுடைய மாறாத அன்பை வலியுறுத்தி, மகிமைப்படுத்தி பாடினார்; ஏனென்றால்தாம் மீட்டுக்கொண்டவர்களை தேவன் வழிநடத்துவார். பரிசுத்த வாசஸ்தலத்திற்குள்ளாக அவர்களைக் கொண்டுசெல்வார். தேவன் தம்முடைய சுதந்தரத்தின் பர்வதத்தில் தம்முடைய வாசஸ்தலத்தை ஸ்தாபிப்பாரென மோசே முன்னுரைக்கிறார். யாத் 15:17. இவை அனைத்தும் சீயோனையும் எருசலேமின் தேவாலயத்தையும் சுட்டிக்காட்டுகின்றன.

வெளி 15:2-4 இல், மீட்கப்பட்டவர்கள் மோசேயின் பாடலையும் ஆட்டுக் குட்டியின் பாடலையும் பாடுகிறார்கள். தேவனுடைய மகத்துவமான, மாட்சிமையான செயல்களுக்காக அவரைத் துதித்தும், அவருடைய நியாயத்திற்காகவும் மெய்யான நியாயத்தீர்ப்பிற்காகவும் அவரைத் துதித்தும், தேவனுடைய நீதியான செயல்களுக்காகவும் பரிசுத்தத்திற்காகவும் அவரைத் துதித்தும் பாடப்படுகிற இந்தப் பாடல் பரலோகத்தில் எவ்வாறு ஒலிக்குமென கற்பனைபண்ண முடிகிறதா?

அந்தப் பாடலின் கடைசி வரியைக் கவனியுங்கள். ‘எல்லா ஜாதிகளும் வந்து உமக்கு முன்பாகத் தொழுதுகொள்வார்கள்; உம்முடைய நீதியான செயல்கள் வெளியரங்கமாயின.’ அதாவது, ஆயிரக்கணக்கான வருடங்களாக தண்டிக்கப்படாமல் இருந்த தீமைமேலும் ஒடுக்குதல்மேலும் தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்புகள் வெளியரங்கமாகும்போது, சகல தேசங்களிலிருந்து மீட்கப்பட்டவர்கள் அந்த நியாயத்தீர்ப்புகளுக்காக அவரைத் துதிப்பார்கள்.

தேவன் நியாயமுள்ளவர் என்றால், மறுமை வாழ்வு என்று ஒன்று இருந்தாகவேண்டுமென இம்மானுவேல் கென்ட் சொன்னார். அந்த அறிக்கை ஏன் உண்மையானது? வெகுசாலமாக கிடைக்காமல் இருக்கிற நியாயம் ஒருநாள் கிடைக்குமென எவ்வாறு நாம் நம்பமுடிகிறது? அந்த நம்பிக்கையிலிருந்து எவ்வாறு ஆறுதலைப் பெறமுடிகிறது?

மேலும் படிக்க:

இஸ்ரவேலின் விசுவாசம் சிறிதாக இருந்தாலும், தேவன் அவர்கள் பக்கம் நின்றார். தெரிந்துகொண்ட தம் மக்கள் நடக்கவேண்டிய விதத்தையும், யோசிக்கவேண்டிய விதத்தையும் அவர்களுக்குப் போதித்து வழிகாட்ட விரும்பினார். தேவன் அவர்களை பொறுமை யோடு வழிநடத்தினார், அவர்களுக்கு ஒரு சில சவால்களே இருக்கக்கூடிய இடத்திற்கு வழிகாட்டினார். எலன் ஓய்ந்த இவ்வாறு விளக்குகிறார்: ‘அந்த இஸ்ரவேலர்கள் தேவனைப் பற்றி குறைந்த அறிவுள்ளவர்களாக, அவரில் சொற்ப விசுவாசமுள்ளவர்களாக இருந்தார்கள், அவர்கள் பயந்து, கலக்கமடைந்திருப்பார்கள். அவர்கள் ஆயுதம் தரிக்கவில்லை; போர் செய்து பழகவில்லை; நீண்டகால அடிமைத்தனத்தால் அவர்களது மனங்கள் சோர்ந்திருந்தன. மேலும் பெண்கள், சிறுபிள்ளைகள், கால்நடைகள், மிருகஜீவன்கள் என பெருங்கூட்டமாக இருந்தார்கள். அவர்களை சிவந்தசமுத்திரத்தின்வழியாக நடத்தியதில், தேவன் தம்மை மனதுருக்கத்தின் தேவனாகவும் நியாயத்தீர்ப்பின் தேவனாகவும் வெளிப்படுத்தினார்.

மோசேயின் பாடலைப்பற்றிப் பேசும்போது ஆண்ட்ரூஸ் வேதாகம விளக்கவுரை இவ்வாறு சொல்கிறது: ‘வரலாற்றில் தேவன் நிச்சயமாகவே செய்த இந்த மீட்பின் செயலானது எதிர்காலம்குறித்து நாம் பயப்படுவதற்கு ஒன்றுமே இல்லையென உறுதிப்படுத்துகிறது. கடைசிப் பத்தியானது, கானாளைப் பிடிக்கும்போது எதிர்காலத்தில் சந்திக்கவேண்டிய எதிரிகளைப்பற்றிப் பேசுகிறது. தேவனுடைய வல்லமையான புயமானது கல்லைப்போல அசையாமல் இருக்கும். வச 16. நம்மால் எதிர்கொள்ள முடியாத காரியங்களைச் சந்திக்கும்போது, திக்குமுக்காடி, எந்தத் திசையில் செல்வதென அறியாமல் இருக்கும்போது, மோசேயின் பாடலில் நாம் நிச்சயத்தைக் காணலாம், ஏனென்றால் அது தேவமக்களின் வரலாற்றில் நடந்த ஒரு மாபெரும் நிகழ்ச்சியை நினைவுபடுத்துகிறது.’

கலந்துரையாடக் கேள்விகள்

- 1 எகிப்திலிருந்து நம்புவதற்கரிய வகையில் விடுவிக்கப்பட்ட இஸ்ரவேலர் சிவந்த சமுத்திரம் என்கிற சவாலை எதிர்கொண்டார்கள். நாமும்கூட பல சமயங்களில் இதேபோன்ற சூழ்நிலையை எதிர்கொள்வது ஏன்? அதாவது, தேவன் நம்மீது காட்டிய அவரது தயவையும், அவரது வல்லமையையும் குறித்து ஏராளமான ஆதாரங்கள் இருந்தாலும், ஏன் எளிதில் விசுவாசக் குறைச்சலுக்கு ஆளாகிறோம்?
- 2 முதற்பேறான ஆண்பிள்ளைகளை இழக்குமளவிற்கு காரியங்கள் சம்பவித்த நிலையிலும், பார்வோன் எதற்காக பின்னும் இஸ்ரவேலரைப் பின்தொடர்ந்தான்? பாவத்தால் நாம் கடினப்பட்டுப் போவதற்கான ஆபத்து இருப்பதுபற்றி இது நமக்கு என்ன கற்றுக்கொடுக்க வேண்டும்?
- 3 நம் எல்லாருக்குமே மிகப்பயங்கரமான சோதனைகள் நேரிட்டுவிடுகின்றன. ஆனாலும் நமக்கோ நமக்குப் பிரியமானவர்களுக்கோ கெட்டது எதுவும் நடக்காத சில நல்ல நாட்களையும் நம்மில் பலர் கண்டிருப்போம்; இனியும் காணுவோம். நாம் ‘எதிரியின் பிரதேசத்தில்’ வாழ்வதால், இதை எவ்வாறு தேவகிருபையாகவும் பாதுகாப்பின் ஆதாரமாகவும் நாம் பார்க்கவேண்டும்? அதாவது, நாம் எப்படிப்பட்ட பேரழிவுகளிலிருந்து பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கிறோம் என்பது நமக்குத் தெரியாததால், அந்த நல்ல நாட்களில் தேவனைத் துதிப்பதற்கு ஏன் ஒருபோதும் மறக்கவே கூடாது?